

Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (prvo vijeće)

13. lipnja 2017.¹

„Dizajn Zajednice – Postupak za proglašavanje ništavosti – Registrirani dizajn Zajednice koji prikazuje tri limenke – Raniji dizajn – Razlog za ništavost – Individualni karakter – Različit ukupan dojam – Članak 6. i članak 25. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 6/2002 – Skupina proizvoda koji čine jedinstven predmet – Opseg opisa registriranog dizajna Zajednice – Obveza obrazlaganja – Zamjena stranke u sporu“

U predmetu T-9/15,

Ball Beverage Packaging Europe Ltd, sa sjedištem u Lutonu (Ujedinjena Kraljevina), koji zastupa A. Renck, *avocat*, kojemu je dopušteno da zamijeni društvo Ball Europe GmbH,

tužitelj,

protiv

Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), koji zastupa S. Hanne, u svojstvu agenta,

tuženika,

a druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent pred Općim sudom, jest

Crown Hellas Can SA, sa sjedištem u Ateni (Grčka), koji zastupaju N. Coulson i J. Koepp, *solicitors*,

povodom tužbe protiv odluke trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. rujna 2014. (predmet R 1408/2012-3) koja se odnosi na postupak za proglašavanje ništavosti između društava Crown Hellas Can i Ball Europe,

OPĆI SUD (prvo vijeće),

u sastavu: H. Kanninen, predsjednik, E. Buttigieg (izvjestitelj) i L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín, suci,

tajnik: A. Lamote, administratorica,

uzimajući u obzir tužbu podnesenu tajništvu Općeg suda 9. siječnja 2015.,

uzimajući u obzir EUIPO-ov odgovor na tužbu podnesen tajništvu Općeg suda 20. travnja 2015.,

uzimajući u obzir intervenijentov odgovor na tužbu podnesen tajništvu Općeg suda 16. travnja 2015.,

uzimajući u obzir repliku podnesenu tajništvu Općeg suda 10. srpnja 2015.,

¹ — Jezik postupka: njemački

uzimajući u obzir odgovor na repliku podnesen tajništvu Općeg suda 14. listopada 2015.,

uzimajući u obzir zahtjev za zamjenu, na temelju članka 174. Poslovnika Općeg suda, koji je tužitelj podnio tajništvu Općeg suda 27. listopada 2016., i očitovanja EUIPO-a i društva Ball Europe podnesena tajništvu Općeg suda 2. i 18. studenoga 2016.,

uzimajući u obzir članak 174. i članak 176. stavke 3. i 5. Poslovnika,

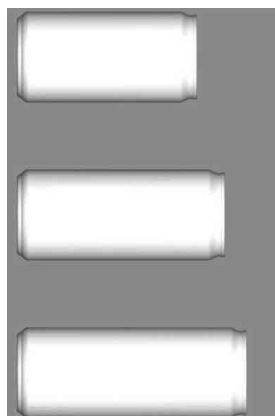
nakon rasprave održane 28. listopada 2016.,

donosi sljedeću

Presudu

Okolnosti spora

- 1 Društvo Ball Europe GmbH nositelj je dizajna Zajednice koji je 24. rujna 2004. registriran pod brojem 2309900006 za „limenke [za pića]”. Oспоравани dizajn prikazan je kako slijedi:*

- 2 U okviru prijave za registraciju osporavanog dizajna pri Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) društvo Ball Europe zatražilo je pravo prvenstva za dva njemačka dizajna od 27. ožujka 2004. i od 27. travnja 2004.
- 3 Prijava za registraciju osporavanog dizajna izvršena je na njemačkom jeziku, a društvo Ball Europe kao drugi jezik navelo je engleski, sukladno članku 98. stavku 2. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002 od 12. prosinca 2001. o dizajnu Zajednice (SL 2002., L 3, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 24., str. 45.).
- 4 U dijelu službenog obrasca prijave za registraciju dizajna koji je predviđen za opis dizajna čija se registracija traži društvo Ball Europe unijelo je sljedeći tekst na engleskom jeziku:

„Group of cans for drink, all having a sleek but high appearance with reduced neck, preferably made of thin sheet metal, especially for filling volumes of 250 ml, 300 ml or 330 ml, respectively.” (Skupina limenki za pića glatkog, ali visokog izgleda, suženog grla, za koju je poželjno da je proizvedena od tankog lima, posebno za obujme od 250 ml, 300 ml ili 330 ml.)

- 5 Dana 14. veljače 2011. intervenijent Crown Hellas Can SA podnio je EUIPO-u zahtjev za proglašavanje ništavosti osporavanog dizajna. Kao razlog za ništavost naveo je članak 25. stavak 1. točku (b) Uredbe br. 6/2002 jer osporavani dizajn nije predstavljao novost u smislu članka 5. navedene uredbe i jer nema individualni karakter u smislu njezina članka 6.
- 6 Intervenijent je tvrdio, među ostalim, da je osporavani dizajn istovjetan trima limenkama koje su prikazane u nastavku, a koje su javnosti bile učinjene dostupnima prije datuma priznatog prvenstva osporavanog dizajna:*

- 7 Odlukom od 8. lipnja 2012. Odjel za poništaje odbio je zahtjev za proglašavanje ništavosti osporavanog dizajna uz obrazloženje da je potonji predstavljao novost, kako je to propisano, i da je imao individualni karakter.
- 8 Intervenijent je 30. srpnja 2012. podnio žalbu protiv odluke Odjela za poništaje, na temelju članka 55. do 60. Uredbe br. 6/2002.

- 9 Odlukom od 8. rujna 2014. (u daljnjem tekstu: pobijana odluka) treće žalbeno vijeće EUIPO-a poništilo je odluku Odjela za poništaje i proglasilo osporavani dizajn ništavim uz obrazloženje da nema individualni karakter u smislu članka 6. Uredbe br. 6/2002. Nije donijelo odluku o tome predstavlja li navedeni dizajn novost.
- 10 Žalbeno vijeće ispitalo je predmet zaštite osporavanog dizajna i zaključilo da ga čini vanjski izgled pojedinačne limenke prikazane u tri različite veličine. Pozivajući se na članak 98. stavak 1. Uredbe br. 6/2002, odbilo je uzeti u obzir opis osporavanog dizajna na engleskom jeziku iz prijave za registraciju, uz obrazloženje da navedeni opis nije podnesen na jeziku zahtjeva koji je odabralo društvo Ball Europe.
- 11 Osim toga, u okviru ocjene individualnog karaktera osporavanog dizajna, žalbeno vijeće u bitnome je zaključilo da su razlike između osporavanog dizajna i ranijih dizajna beznačajne i da ne utječu na ukupan dojam upućenog korisnika, koji je u ovom slučaju određen kao osoba koja je u industriji pića zadužena za punjenje pića u boce.

Zahtjevi stranaka

- 12 Ball Europe od Općeg suda zahtijeva da:
- poništi pobijanu odluku;
 - naloži EUIPO-u i intervenijentu snošenje troškova.
- 13 EUIPO od Općeg suda zahtijeva da:
- odbije tužbu;
 - naloži društvu Ball Europe snošenje troškova.
- 14 Intervenijent od Općeg suda zahtijeva da:
- potvrdi pobijanu odluku;
 - naloži društvu Ball Europe snošenje troškova nastalih povodom ove tužbe, postupka pred Odjelom za poništaje i postupka pred žalbenim vijećem.

Pravo

- 15 Budući da su stranke saslušane, društvu Ball Beverage Packaging Europe Ltd valja dopustiti da zamijeni društvo Ball Europe, u skladu s člankom 176. stavkom 3. Poslovnika Općeg suda.
- 16 Također, valja podsjetiti da na temelju članka 176. stavka 5. Poslovnika, ako je zahtjev za zamjenu odobren, pravni slijednik prihvaća postupak u stanju u kojem se nalazi u trenutku zamjene. Obvezuju ga postupovni akti koje je podnijela stranka koju je zamijenio.
- 17 Tužitelj, društvo Ball Beverage Packaging Europe, u prilog tužbi iznosi dva tužbena razloga, od kojih se prvi temelji na povredi članka 62. prve rečenice Uredbe br. 6/2002, koji se odnosi na obvezu obrazlaganja, a drugi na povredi odredbi članka 25. stavka 1. točke (b) u vezi s člankom 6. navedene uredbe.

- 18 Tužitelj, nakon što mu je Opći sud na raspravi postavio pitanje, navodi da je u točki 21. tužbe implicitno bio iznesen i treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava obrane jer mu je žalbeno vijeće trebalo dati mogućnost da iznese stajalište o pitanju koje se odnosi na određivanje predmeta zaštite osporavanog dizajna, a riječ je o pitanju koje se prvi put pojavilo u pobijanoj odluci. EUIPO i intervenijent osporavali su da se u navedenoj točki nalazi samostalni tužbeni razlog koji se temelji na povredi prava obrane i tvrdili su da, s obzirom na to da tu točku nisu tumačili na taj način, nisu mogli podnijeti očitovanja o tom navodnom tužbenom razlogu.
- 19 Sukladno članku 44. stavku 1. točki (c) Poslovnika Općeg suda od 2. svibnja 1991., u tužbi trebaju biti navedeni predmet spora i sažeti prikaz tužbenih razloga.
- 20 Iz sudske prakse proizlazi da sažeti prikaz tužbenih razloga treba biti dovoljno jasan i precizan da bi tuženiku omogućio da pripremi svoju obranu, a Općem sudu da odluči o tužbi, prema potrebi bez traženja dodatnih podataka (vidjeti presudu od 13. lipnja 2012., Insula/Komisija, T-246/09, neobjavljenu, EU:T:2012:287, t. 221. i navedenu sudsku praksu). Iz toga proizlazi da smisao i opseg razloga iznesenog u prilog tužbi iz nje moraju proizlaziti na jednoznačan način (presuda od 13. lipnja 2012., Insula/Komisija, T-246/09, neobjavljena, EU:T:2012:287, t. 262.).
- 21 U ovom slučaju tužitelj u tužbi jasno iznosi dva tužbena razloga, navedena u gornjoj točki 17. Osim toga, valja napomenuti da tužitelj u točki 21. tužbe žalbenom vijeću prigovara da je izmijenilo predmet zaštite osporavanog dizajna „iako se o tom pitanju pred njime uopće nije vodio postupak”. Nadalje, tužitelj u točki 19. tužbe zaključuje da očitovanja žalbenog vijeća o mogućnosti registracije osporavanog dizajna s obzirom na članak 3. točku (a) Uredbe br. 6/2002 nisu relevantna jer stranke o toj problematici nisu imale priliku iznijeti svoje očitovanje, kao što je to propisano člankom 62. drugom rečenicom Uredbe br. 6/2002. Međutim, iz tih tvrdnji nije moguće zaključiti da tužitelj iznosi samostalan tužbeni razlog koji se temelji na povredi njegovih prava obrane. Tužitelj se na taj tužbeni razlog nije izričito pozvao, kao što je to i priznao na raspravi, niti ga je u dovoljnoj mjeri obrazložio. Ni struktura ni naslovi korišteni u tužbi, ni njezin dio naslovljen „Sažetak tužbenih razloga u prilog tužbi”, ni ostatak njezina sadržaja ne dokazuju da je tužitelj iznio samostalan tužbeni razlog koji se temelji na povredi njegovih prava obrane. Konkretno, valja napomenuti da se točke 19. i 21. tužbe nalaze pod naslovom „*Obiter dictum* u vezi s člankom 3. točkom (a) Uredbe [br. 6/2002]” i da iz sadržaja dijela tužbe koji se nalazi pod tim naslovom jasno proizlaze dva argumenta, pri čemu se prvi temelji na činjenici da razmatranja žalbenog vijeća o mogućnosti registracije osporavanog dizajna nisu relevantna, a drugi na činjenici da je ono pogrešno odredilo predmet zaštite navedenog dizajna. Nadalje, ni EUIPO ni intervenijent nisu razumjeli da se u okviru gore navedenih tvrdnji iz točaka 19. i 21. tužbe nalazi tužbeni razlog koji se temelji povredi prava obrane, tako da na njega u svojim pismenima uopće nisu odgovorili.
- 22 U tim okolnostima, valja zaključiti da tužbeni razlog koji se temelji na povredi prava obrane, navodno iznesen u tužbi, ne ispunjava zahtjeve propisane člankom 44. stavkom 1. točkom (c) Poslovnika od 2. svibnja 1991., kako ga tumači sudska praksa, tako da ga treba odbaciti kao nedopušten.

Tužbeni razlog koji se temelji na povredi članka 62. prve rečenice Uredbe br. 6/2002

- 23 Tužitelj navodi da tvrdnja žalbenog vijeća iz točke 34. pobijane odluke, prema kojoj je upućeni korisnik upoznat s uobičajenim obujmima limenki za pića i da ne pridaje važnost razlikama u njihovim veličinama, nije obrazložena jer njoj u prilog nije naveden nijedan razlog. Prema njegovu mišljenju, ta je tvrdnja bila odlučujuća za strukturu pobijane odluke jer je žalbeno vijeće upravo na temelju nje osporavani dizajn proglasilo ništavim, pa slijedom toga nepostojanje obrazloženja u tom pogledu predstavlja povredu obveze obrazlaganja iz članka 62. prve rečenice Uredbe br. 6/2002.

- 24 Tužitelj je žalbenom vijeću na raspravi prigovorio i da nije „uzelo u obzir” članak iz specijaliziranog časopisa i druge dokumente podnesene tijekom upravnog postupka koji dokazuju važnost koju upućeni korisnik pridaje razlikama u veličinama limenki za pića. Činjenica da ti dokazi nisu „uzeti u obzir” također znači da obrazloženje ne postoji.
- 25 EUIPO i intervenijent osporavaju osnovanost ovog tužbenog razloga.
- 26 Treba podsjetiti da se, na temelju članka 62. prve rečenice Uredbe br. 6/2002, u EUIPO-ovim odlukama moraju navesti razlozi na kojima su utemeljene. Ta obveza obrazlaganja ima jednak opseg kao i ona koja proizlazi iz članka 296. UFEU-a, prema kojoj zaključci autora akta moraju biti jasni i nedvosmisleni te imaju dvostruki cilj, a to je da omogućuje, s jedne strane, zainteresiranim osobama da se upoznaju s razlozima poduzimanja mjere kako bi mogle zaštititi svoja prava i, s druge strane, sudu Europske unije da izvrši svoj nadzor nad zakonitošću odluke. Međutim, od žalbenih vijeća ne može se očekivati da sastave osvrt koji bi iscrpno i po svim točkama pratio argumentaciju što su je stranke razvile u postupku pred tim vijećima. Obrazloženje, dakle, može biti implicitno, pod uvjetom da se njime omogućuje zainteresiranim osobama da saznaju razloge zbog kojih je donesena odluka žalbenog vijeća, a nadležnom sudu da raspolaže dostatnim elementima za izvršavanje svojeg nadzora (presude od 25. travnja 2013., *Bell & Ross/OHIM – KIN (Kućište ručnog sata)*, T-80/10, neobjavljena, EU:T:2013:214, t. 37. i od 18. studenoga 2015., *Liu/OHIM – DSN Marketing (Navlaka za prijenosno računalo)*, T-813/14, neobjavljena, EU:T:2015:868, t. 15.).
- 27 Usto, valja podsjetiti da je obveza obrazlaganja odluka bitan postupovni zahtjev koji treba razlikovati od pitanja osnovanosti obrazloženja, a koje se odnosi na materijalnu zakonitost spornog akta. Naime, obrazloženje odluke sastoji se od formalnog navođenja razloga na kojima se ta odluka temelji. Ako ti razlozi sadržavaju pogreške, one utječu na materijalnu zakonitost odluke, ali ne na njezino obrazloženje, koje može biti dovoljno iako su u njemu izneseni pogrešni razlozi (vidjeti presudu od 25. travnja 2013., *Kućište ručnog sata*, T-80/10, neobjavljenu, EU:T:2013:214, t. 38. i navedenu sudsku praksu).
- 28 U ovom slučaju žalbeno je vijeće u točki 34. pobijane odluke, u kontekstu ocjene ukupnog dojma koji osporavani dizajn ostavlja na upućenog korisnika u smislu članka 6. stavka 1. Uredbe br. 6/2002, navelo kako slijedi:
- „Razlike u proporcijama na koje se nositelj poziva nisu primjetne. Odnos između visine i širine čini se otprilike jednakim u dizajnama s kojima treba učiniti usporedbu. Čak i kad bi upućeni korisnik primijetio razlike u proporcijama, one ne bi imale utjecaja na ukupan dojam. Čak ni prikaz osporavanog [dizajna] u trima različitim veličinama ne upućuje na značajnu razliku. Upućeni korisnik upoznat je s uobičajenim obujmima limenki za pića i pri ukupnom dojmu ne pridaje važnost razlikama u njihovim veličinama.”
- 29 Razmatranja iz zadnje rečenice točke 34. pobijane odluke u vezi s kontekstom te odluke nisu zahvaćena nedostatkom u obrazloženju.
- 30 Naime, žalbeno vijeće u točki 25. pobijane odluke definiralo je upućenog korisnika kao osobu koja je u industriji pića zadužena za punjenje pića u boce i koja se s relevantnim ponudama upoznaje, među ostalim, putem specijaliziranih časopisa.
- 31 U točki 27. pobijane odluke žalbeno vijeće utvrdilo je da obujam limenki za pića obično ne premašuje 500 ml, da taj obujam odgovara uobičajenim količinama koje se u trgovini koriste za prodaju pića i da on utječe na veličinu limenki.
- 32 Naposljetku, žalbeno vijeće u točki 37. pobijane odluke pojasnilo je da iz osporavanog dizajna ne proizlaze ni konkretne dimenzije ni obujam i da je za ocjenu individualnog karaktera mjerodavan samo ukupan dojam što ga ostavljaju dizajni koje treba usporediti.

- 33 Uzimajući u obzir, kao prvo, standardizaciju u pogledu obujma limenki za pića, kao drugo, činjenicu da obujam utječe na veličinu limenki, kao treće, činjenicu da je kao upućeni korisnik u ovom slučaju određena osoba koja puni pića u boce i, kao četvrto, utvrđenja prema kojima iz osporavanog dizajna ne proizlaze ni konkretne dimenzije ni obujam te prema kojima je mjerodavan samo ukupan dojam, tvrdnja žalbenog vijeća iz posljednje rečenice točke 34. pobijane odluke, prema kojoj je upućeni korisnik upoznat s uobičajenim obujmima limenki za pića i ne pridaje važnost razlikama u njihovim veličinama pri ukupnom dojmu, u dovoljnoj je mjeri obrazložena.
- 34 Nadalje, suprotno tužiteljevoj tvrdnji, razmatranja iz točke 34. pobijane odluke bila su općenite naravi i nisu bila odlučujuća za zaključak do kojeg je došlo žalbeno vijeće. Taj zaključak temeljio se na tvrdnji prema kojoj se ukupan dojam koji osporavani dizajn ostavlja na upućenog korisnika ne razlikuje od ukupnog dojma koji na to istog korisnika ostavljaju raniji dizajni jer je žalbeno vijeće ranije, među ostalim, utvrdilo da su razlike u koncepciji grla i dna limenki beznačajne (točka 33. pobijane odluke), da razlike u proporcijama na koje se tužitelj poziva nisu primjetne, da se odnos između visine i širine čini otprilike jednakim (točka 34. pobijane odluke) i da iz osporavanog dizajna ne proizlaze ni konkretne dimenzije ni obujam (točka 37. pobijane odluke).
- 35 Budući da tužitelj tvrdi da su netočna i razmatranja iz točke 34. pobijane odluke, valja napomenuti da se taj prigovor ne odnosi na obrazloženje, nego na meritum spora i da će biti ispitan u okviru ocjene drugog tužbenog razloga.
- 36 Naposljetku valja odbiti prigovor na koji se tužitelj pozvao na raspravi, a koji se odnosi na činjenicu da žalbeno vijeće nije „uzelo u obzir” određen broj dokumenata podnesenih tijekom upravnog postupka (vidjeti gornju točku 24.). Naime, kada je riječ o članku iz specijaliziranog časopisa, koji je tužitelj u dovoljnoj mjeri odredio u svojoj argumentaciji, potrebno je utvrditi da žalbeno vijeće taj članak izričito spominje u točki 6. drugoj alineji pobijane odluke, u okviru predstavljanja tužiteljevih argumenata iz upravnog postupka. Nadalje, budući da je svrha navedenog članka istaknuti razliku u promjeru između limenke „sleek” („glatkih linija”) koju je tužitelj stavio na tržište i već postojećih limenki, dodatna obrazloženja u vezi s tim člankom nisu bila potrebna za obrazloženje pobijane odluke, imajući osobito u vidu tvrdnju iz točke 34. navedene odluke, prema kojoj razlike u proporcijama između uspoređenih dizajna nisu primjetne, i tvrdnju iz točke 37. te odluke, prema kojoj iz osporavanog dizajna ne proizlaze ni konkretne dimenzije ni obujam.
- 37 Stoga, na temelju prethodnih razmatranja, ovaj tužbeni razlog valja odbiti kao neosnovan.

Tužbeni razlog koji se temelji na povredi članka 25. stavka 1. točke (b) u vezi s člankom 6. Uredbe br. 6/2002

- 38 Ovaj tužbeni razlog podijeljen je u bitnome na dva dijela.
- 39 Prvi dio temelji se na pogrešnoj ocjeni žalbenog vijeća u pogledu opsega zaštite priznate osporavanom dizajnu jer je ono odbilo smatrati da taj dizajn predstavlja skupinu od triju limenki različitih veličina, odnosno jedinstven predmet.
- 40 Drugi dio temelji se na pogrešnoj ocjeni žalbenog vijeća u pogledu individualnog karaktera osporavanog dizajna.

Prvi dio tužbenog razloga, koji se temelji na pogrešnoj ocjeni opsega zaštite priznate osporavanom dizajnu

- 41 Valja podsjetiti da je žalbeno vijeće u pobijanoj odluci najprije odredilo predmet zaštite osporavanog dizajna. U tom kontekstu, pojasnilo je da predmet dizajna na temelju članka 3. točke (a) Uredbe br. 6/2002 može biti samo jedinstven predmet i da se kombinacija više proizvoda koji međusobno nisu povezani može ocjenjivati kao jedan proizvod samo pod uvjetom da se estetski podudaraju, da su funkcionalno povezani i da se obično prodaju kao jedinstven proizvod. Kao primjer navelo je pribor za jelo koji se sastoji od noža, vilice i žlice te primjer cjeline koja se sastoji od šahovske ploče i šahovskih figura.
- 42 Žalbeno vijeće smatralo je da osporavani dizajn u ovom slučaju ne ispunjava te uvjete i da ga u obliku skupine od triju limenki nije moguće smatrati jedinstvenim predmetom, ali da je u svrhu ocjene njegove novosti i njegova individualnog karaktera kao temelj trebalo uzeti vanjski izgled pojedinačne limenke prikazane u trima različitim veličinama.
- 43 Nadalje, pozivajući se na članak 98. stavak 1. Uredbe br. 6/2002, žalbeno vijeće odbilo je uzeti u obzir opis osporavanog dizajna na engleskom jeziku koji se nalazi u prijavi za registraciju, uz obrazloženje da taj opis nije podnesen na jeziku prijave koji je odabrao tužitelj.
- 44 Tužitelj u pogledu analize žalbenog vijeća o kojoj je riječ ističe tri prigovora.
- 45 Na prvome mjestu, tužitelj žalbenom vijeću prigovara da je odbilo zaštititi osporavani dizajn kao skupinu limenki unatoč činjenici da je kao takav bio registriran.
- 46 Na drugome mjestu, tužitelj osporava razmatranje žalbenog vijeća prema kojem osporavani dizajn nije „proizvod” u smislu članka 3. točke (a) Uredbe br. 6/2002.
- 47 Na trećemu mjestu, tužitelj prigovara žalbenom vijeću da nije uzelo u obzir opis osporavanog dizajna na engleskom jeziku.
- 48 EUIPO i intervenijent osporavaju osnovanost ovih prigovora.
- 49 Kada je riječ o prvom tužiteljevu prigovoru, najprije valja ispitati premisu iz njegove argumentacije prema kojoj je osporavani dizajn bio registriran kao skupina limenki. S tim u vezi, tužitelj tvrdi da iz dopisa koji je razmijenio s EUIPO-om tijekom postupka registracije osporavanog dizajna proizlazi da je EUIPO prihvatio registrirati taj dizajn kao skupinu limenki.
- 50 Kao što to proizlazi iz spisa, EUIPO je tijekom postupka registracije, dopisom od 18. studenoga 2004., obavijestio tužitelja da osporavani dizajn, kako je prikazan u prijavi za registraciju, sadržava više od jednog dizajna. EUIPO je tužitelja pozvao da do 18. siječnja 2005. otkloni „te nedostatke” jer će u slučaju da to ne učini prijava za registraciju biti odbijena.
- 51 Dopisom od 14. prosinca 2004. tužitelj je od EUIPO-a zahtijevao da povuče prigovor jer tri limenke prikazane u osporavanom dizajnu čine skupinu i stoga predstavljaju jedinstven dizajn.
- 52 Nakon tog dopisa, osporavani dizajn napokon je registriran kao „limenke [za pića]”, kao što to proizlazi iz njegove isprave o registraciji.
- 53 Iz tih činjeničnih elemenata proizlazi da je moguće da je tužiteljeva prijava koja se odnosi na registraciju osporavanog dizajna kao skupine limenki uzeta u obzir, ali da to ipak nije sigurno.

- 54 Ipak, čak i pod pretpostavkom da je EUIPO tijekom postupka registracije odlučio registrirati osporavani dizajn kao skupinu limenki, to stajalište ne obvezuje žalbeno vijeće u okviru ispitivanja zahtjeva za proglašavanje ništavosti navedenog dizajna.
- 55 Naime, važno je pojasniti da se postupak registracije dizajna Zajednice uspostavljen Uredbom br. 6/2002 sastoji od sumarnog i u osnovi formalnog nadzora, koji, kao što je to navedeno u uvodnoj izjavi 18. te uredbe, ne zahtijeva materijalno-pravno ispitivanje čiji je cilj prije registracije odrediti ispunjava li dizajn uvjete za stjecanje zaštite i koji nadalje – za razliku od postupka registracije predviđenog Uredbom Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Europske unije (SL 2009., L 78, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.) – ne predviđa stadij koji nositelju ranijeg registriranog dizajna omogućuje da podnese prigovor protiv registracije (presude od 16. veljače 2012., *Celaya Emparanza y Galdos International*, C-488/10, EU:C:2012:88, t. 41. i 43. i od 27. lipnja 2013., *Beifa Group/OHIM – Schwan-Stabilo Schwanhäußler (Pisaći pribor)*, T-608/11, neobjavljena, EU:T:2013:334, t. 77.).
- 56 U ovom slučaju žalbeno vijeće trebalo je izvršiti materijalno-pravno ispitivanje registracije osporavanog dizajna čiji je cilj bio odrediti ispunjava li on uvjet propisan člankom 6. Uredbe br. 6/2002 koji se odnosi na individualni karakter. U okviru tog ispitivanja žalbeno vijeće trebalo je ocijeniti ukupan dojam koji uspoređeni dizajni ostavljaju na upućenog korisnika. Pitanje određivanja predmeta zaštite osporavanog dizajna bilo je prethodno pitanje o kojem je trebalo odlučiti jer je ono nedvojbeno bilo povezano s ocjenom ukupnog dojma i, naposljetku, s ocjenom individualnog karaktera. Slijedi da, s obzirom na to da je određivanje predmeta zaštite osporavanog dizajna bilo dio materijalno-pravnog ispitivanja registracije navedenog dizajna, eventualno EUIPO-ovo zauzimanje stajališta o tom pitanju tijekom postupka registracije nije moglo obvezivati žalbeno vijeće, vodeći računa o u osnovi formalnoj i sumarnoj naravi nadzora što ga je EUIPO izvršio tijekom tog postupka registracije.
- 57 Nadalje, valja napomenuti da odbijanje žalbenog vijeća da odredi predmet zaštite osporavanog dizajna kao skupinu limenki nije dovelo do nezakonitog dovodenja u pitanje valjanosti osporavanog dizajna, kao što to tvrdi tužitelj. Naime, žalbeno je vijeće u točki 19. pobijane odluke – smatrajući da osporavani dizajn ne zadovoljava uvjete propisane člankom 3. točkom (a) Uredbe br. 6/2002 jer ne predstavlja jedinstven predmet – s pravom pojasnilo da ta činjenica (odnosno neispunjavanje uvjeta propisanih člankom 3. točkom (a) Uredbe br. 6/2002), s obzirom na to da se intervenijent nije pozvao na razlog za ništavost iz članka 25. stavka 1. točke (a) Uredbe br. 6/2002, ne može opravdati ništavost osporavanog dizajna.
- 58 Slijedi da prvi tužiteljev prigovor treba odbiti kao bespredmetan jer, čak i pod pretpostavkom da je EUIPO prihvatio registrirati osporavani dizajn kao skupinu limenki, to stajalište ne bi obvezivalo žalbeno vijeće.
- 59 U okviru drugog tužiteljeva prigovora treba ocijeniti osnovanost odbijanja žalbenog vijeća da odredi osporavani dizajn kao skupinu limenki ili, drugim riječima, da tri limenke različitih veličina koje su prikazane u osporavanom dizajnu doživi kao jedinstven predmet. Tužiteljev interes da se osporavani dizajn odredi kao skupina limenki sastoji se u činjenici da raniji dizajni na koje se intervenijent pozvao nisu predstavljali skupine limenki, nego samo jednu limenku. Stoga bi određivanje osporavanog dizajna kao skupine limenki predstavljalo njegov razlikovni element u odnosu na ranije dizajne, kao što je to, uostalom, Odjel za poništaje naveo u točki 17. svoje odluke od 8. lipnja 2012.
- 60 Kao što je to žalbeno vijeće s pravom napomenulo u točki 18. pobijane odluke, predmet dizajna može biti samo jedinstven predmet jer se u članku 3. točki (a) Uredbe br. 6/2002 izričito spominje vanjski izgled „proizvoda”. Nadalje, žalbeno je vijeće a da pritom nije počinilo pogrešku u točki 18. pobijane odluke pojasnilo da skupina proizvoda može predstavljati „proizvod” u smislu gore navedene odredbe ako se estetski podudaraju, ako su funkcionalno povezani i ako se obično prodaju kao jedinstven proizvod.

- 61 Krenuvši od tih pretpostavki, koje stranke, uostalom, nisu osporavale, žalbeno vijeće u točki 19. pobijane odluke zaključilo je da osporavani dizajn ne ispunjava tri uvjeta navedena u gornjoj točki 60. i da ga, slijedom toga, nije moguće doživjeti kao jedinstven predmet. Prema mišljenju žalbenog vijeća, kada se nudi skupina limenki za pića, uvijek je riječ o limenkama iste veličine, što se podrazumijeva osobito imajući u vidu prijevoz i skladištenje.
- 62 Zaključak žalbenog vijeća o tome da u ovom slučaju ne postoji jedinstven predmet također nije zahvaćen pogreškom. Naime, neovisno o pitanju načina na koji se prodaju limenke za pića, očito je da tri limenke prikazane na osporavanom dizajnu ne ispunjavaju zajedničku funkciju u smislu da ne ispunjavaju funkciju koju ne može ispuniti svaka od njih pojedinačno, kao što je to, primjerice, slučaj s priborom za jelo ili šahovskom pločom i šahovskim figurama, koje spominje žalbeno vijeće (vidjeti u tom smislu presudu od 25. listopada 2013., Merlin i dr./OHIM – Dusyma (Igra), T-231/10, neobjavljena, EU:T:2013:560, t. 32.).
- 63 Iz razmatranja iz gornjih točaka 59. do 62. proizlazi da drugi tužiteljov prigovor treba odbiti kao neosnovan.
- 64 Valja podsjetiti da tužitelj u okviru trećeg prigovora žalbenom vijeću prigovara da je u točki 20. pobijane odluke odbilo uzeti u obzir opis osporavanog dizajna na engleskom jeziku, uz obrazloženje da ga nije podnio na jeziku prijave za registraciju koji je odabrao, odnosno na njemačkom jeziku. Tvrdi da je zbog te pogreške pobijana odluka zahvaćena nedostacima jer je žalbeno vijeće, ne uzimajući u obzir taj opis, netočno odredilo osporavani dizajn kao pojedinačnu limenku prikazanu u trima različitim veličinama, a ne kao skupinu limenki.
- 65 Taj tužiteljov prigovor valja odbiti kao bespredmetan.
- 66 Naime, s jedne strane iz članka 36. stavka 3. točke (a) Uredbe br. 6/2002 proizlazi je svrha opisa koji se može nalaziti u prijavi za registraciju dizajna pobliže objasniti prikaz ili uzorak, a s druge strane iz članka 36. stavka 6. navedene uredbe proizlazi da taj opis ne može utjecati na opseg zaštite dizajna kao takvog. Člankom 10. stavkom 1. te uredbe, naslovljenim „Opseg zaštite”, pojašnjeno je da opseg zaštite priznat dizajnom Zajednice uključuje bilo koji dizajn koji na upućenog korisnika ne ostavlja drukčiji ukupan dojam.
- 67 Slijedi da opis koji se eventualno nalazi u prijavi za registraciju ne može utjecati na materijalnoppravna razmatranja koja se odnose na novost ili individualni karakter predmetnog dizajna. To, uostalom, potvrđuje članak 1. stavak 2. točka (a) Uredbe Komisije (EZ) br. 2245/2002 od 21. listopada 2002. o provedbi Uredbe br. 6/2002 (SL 2002., L 341, str. 28.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 42., str. 70.), koji, među ostalim, predviđa da se opis mora odnositi isključivo na ona obilježja koja su vidljiva u reprodukciji dizajna ili njegova uzorka i da taj opis ne smije sadržavati izjave o navodnoj novosti dizajna, individualnom karakteru dizajna ili njegovoj tehničkoj vrijednosti.
- 68 Također slijedi da taj opis ne može utjecati ni na odgovor na pitanje koji je predmet zaštite predmetnog dizajna koji je nedvojbeno povezan s razmatranjima koja se odnose na novost ili individualni karakter dizajna (vidjeti gornju točku 56.).
- 69 U ovom slučaju, kao što je to već utvrđeno, žalbeno je vijeće a da pritom nije počinilo pogrešku odredilo predmet zaštite osporavanog dizajna kao da se sastoji od oblika pojedinačne limenke prikazane u trima različitim veličinama i odbilo odrediti taj predmet kao skupinu limenki. S obzirom na razmatranja iz gornjih točaka 66. do 68., slijedi da hipotetsko uzimanje žalbenog vijeća u obzir opisa osporavanog dizajna na engleskom jeziku ni u kojem slučaju ne može dovesti u pitanje definiciju predmeta zaštite osporavanog dizajna kako ju je odredilo žalbeno vijeće. Ono ne može dovesti u pitanje ni ostala razmatranja žalbenog vijeća o individualnom karakteru. U tom smislu, ovaj tužiteljov prigovor valja odbiti kao bespredmetan.

70 Budući da tužitelj žalbenom vijeću prešutno prigovara i da nije uzelo u obzir opise njemačkih dizajna za koje je traženo pravo prvenstva (vidjeti gornju točku 2.), taj prigovor treba odbiti kao neosnovan jer ne postoji nijedno pravno pravilo na temelju kojeg bi žalbeno vijeće u ovom slučaju bilo dužno uzeti u obzir navedene opise. U svakom slučaju, taj je prigovor također bespredmetan zbog istih razloga kao što su oni navedeni u gornjim točkama 66. do 69.

71 Imajući u vidu prethodna razmatranja, prvi dio ovog tužbenog razloga treba odbiti.

Drugi dio tužbenog razloga, koji se temelji na pogrešnoj ocjeni individualnog karaktera osporavanog dizajna

72 Tužitelj u biti ističe dva prigovora protiv zaključka žalbenog vijeća o nepostojanju individualnog karaktera osporavanog dizajna.

73 Na prvome mjestu, tužitelj osporava utvrđenje žalbenog vijeća iz točke 34. pobijane odluke prema kojem se odnos između visine i širine (odnosno proporcije) čini otprilike jednakim u dizajnima koje treba usporediti. U tom utvrđenju žalbeno vijeće zanemarilo je činjenicu da osporavani dizajn prikazuje skupinu od triju limenki različitih proporcija, a očito je da raniji dizajni ne mogu istodobno ostavljati jednak ukupan dojam u odnosu na svaku od te tri limenke.

74 Na drugome mjestu, tužitelj žalbenom vijeću prigovara da je u točki 34. pobijane odluke smatralo da upućeni korisnik ne pridaje važnost razlikama u veličini limenki za pića i da nije uzelo u obzir stupanj znanja tog upućenog korisnika.

75 Iz teksta članka 6. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 6/2002 proizlazi da individualni karakter kod registriranog dizajna Zajednice treba ocjenjivati s obzirom na ukupan dojam koji ostavlja na upućenog korisnika. Ukupan dojam upućenog korisnika treba biti različit od onoga koji ostavlja svaki dizajn koji je učinjen dostupnim javnosti prije datuma podnošenja prijave za registraciju ili, ako je bilo zatraženo pravo prvenstva, prije datuma priznatog prvenstva.

76 Navedeni ukupni dojam odnosi se na ukupan vizualni dojam koji ostavljaju vidljiva obilježja dizajna o kojem je riječ. To proizlazi iz članka 3. točke (a) Uredbe br. 6/2002, u kojem je „dizajn” definiran kao „vanjski izgled proizvoda u cijelosti ili dijela proizvoda koji proizlazi iz njegovih obilježja, posebno crta, obrisa, boja, oblika, teksture i/ili materijala samoga proizvoda i/ili njegove ornamentacije”. To proizlazi i iz članka 10. stavka 1. Uredbe br. 6/2002, koji u svim jezičnim verzijama upućuje na ukupni dojam koji, kao što je to Opći sud već potvrdio, može biti samo vizualan (vidjeti presudu od 18. ožujka 2010., Grupo Promer Mon Graphic/OHIM – PepsiCo (Prikaz kružnog promotivnog artikla), T-9/07, EU:T:2010:96, t.50.).

77 Članak 6. stavak 2. Uredbe br. 6/2002 propisuje da se pri ocjeni individualnog karaktera mora uzeti u obzir stupanj slobode koju je imao dizajner u razvoju dizajna.

78 Sukladno sudskoj praksi, individualni karakter dizajna proizlazi iz različitog ukupnog dojma ili iz činjenice da kod upućenog korisnika nije nastao dojam „već viđenog” u odnosu na sve ono što je postojalo ranije u okviru skupnosti dizajna, bez uzimanja u obzir razlika koje se ne ističu dovoljno da bi utjecale na navedeni ukupni dojam, iako premašuju značajne detalje, ali uzimajući u obzir razlike koje se dovoljno ističu da bi stvorile različite dojmove o cjelini (presude od 7. studenoga 2013., Budziewska/OHIM – Puma (Puma u skoku), T-666/11, neobjavljena, EU:T:2013:584, t. 29. i od 29. listopada 2015., Roca Sanitario/OHIM – Villeroy & Boch (Slavine s jednom ručkom), T-334/14, neobjavljena, EU:T:2015:817, t. 16.).

- 79 Usporedba ukupnih dojmova koje ostavljaju dizajni mora biti sintetička i ne može se ograničiti na analitičku usporedbu nabiranja sličnosti i razlika. Ta usporedba mora se odnositi samo na stvarno zaštićene elemente, a ne uzimaju se u obzir obilježja koja su isključena od zaštite (presuda od 7. studenoga 2013., Puma u skoku, T-666/11, neobjavljena, EU:T:2013:584, t. 30.).
- 80 Prilikom ocjene individualnog karaktera dizajna valja također uzeti u obzir stajalište upućenog korisnika. Prema sudskoj praksi, pojam „upućeni korisnik” u smislu članka 6. Uredbe br. 6/2002 ne odnosi se ni na proizvođača ni na prodavatelja proizvoda u kojima bi predmetni dizajni trebali biti sadržani ili na koje bi trebali biti primijenjeni. Upućeni korisnik je osoba koja primjenjuje poseban oprez i raspolaže određenim znanjem o stanju prijašnjih dizajna, odnosno o skupnosti postojećih dizajna koji se odnose na predmetni proizvod i koji su bili učinjeni dostupnima na dan podnošenja prijave osporavanog dizajna ili, ako je to slučaj, na dan kada je zatraženo pravo prvenstva (presude od 18. ožujka 2010., Prikaz kružnog promotivnog artikla, T-9/07, EU:T:2010:96, t. 62. i od 29. listopada 2015., Slavine s jednom ručkom, T-334/14, neobjavljena, EU:T:2015:817, t. 18. i 23.).
- 81 Kada je riječ o stupnju pažnje upućenog korisnika, sud Unije pojasnio je da, iako upućeni korisnik nije prosječno obaviješten prosječni korisnik koji postupa s uobičajenom pažnjom i oprežnošću koji dizajn doživljava kao cjelinu i ne upušta se u ispitivanje njegovih različitih detalja, nije također ni stručnjak odnosno specijalist koji bi bio sposoban primijetiti minimalne razlike u detaljima koje bi mogle postojati između dizajna u sukobu. Obilježje „upućeni” sugerira da korisnik poznaje različite dizajne koji postoje u predmetnom sektoru, da raspolaže određenim stupnjem znanja u odnosu na obilježja koja ti dizajni uobičajeno sadrže i kao rezultat svojeg interesa za navedene proizvode pokazuje relativno visok stupanj pažnje kada se njima koristi, a nije dizajner ili tehnički stručnjak (presuda od 20. listopada 2011., PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, t. 59.).
- 82 Zakonitost pobijane odluke valja ocijeniti s obzirom na ta načela.
- 83 Na prvome mjestu, valja napomenuti da je žalbeno vijeće u točki 25. pobijane odluke upućenog korisnika definiralo kao osobu koja je u industriji pića zadužena za punjenje pića u boce i koja se s relevantnim ponudama upoznaje putem specijaliziranih časopisa i kataloga kao i posjećujući specijalizirane salone. Stranke nisu osporavale tu definiciju upućenog korisnika, a iz spisa ne proizlazi da bi ona bila pogrešna.
- 84 Na drugome mjestu, žalbeno je vijeće u točki 27. pobijane odluke smatralo da je, kada je riječ o limenkama za piće, stupanj slobode njihova dizajnera ograničen samo u mjeri u kojoj je kao standard utvrđen samo cilindrični oblik baze i u kojoj je okrugli oblik poklopca i dna uvjetovan tim oblikom baze. Osim toga, to je vijeće utvrdilo da ograničenja u pogledu veličine limenke proizlaze iz obujma, koji obično ne premašuje 500 ml i koji odgovara uobičajenim količinama koje se u trgovini koriste za prodaju pića. Smatra da ne postoje druga ograničenja, a nije ih naveo ni tužitelj. U točki 27. pobijane odluke zaključilo je da je sloboda dizajnera ograničena u pogledu konfiguracije oblika cilindrične baze, grla limenke i dna limenke. Kako bi potkrijepilo taj zaključak, uputilo je na reprodukciju limenke koja se koristi za pivo Heineken, a koju je podnio intervenijent.
- 85 Ta razmatranja žalbenog vijeća treba prihvatiti, a stranke ih, uostalom, nisu ni osporavale.
- 86 Na trećemu mjestu, žalbeno vijeće usporedilo je osporavani dizajn s ranijim dizajnima.
- 87 U tom kontekstu, žalbeno vijeće s pravom je u točki 29. pobijane odluke utvrdilo da osporavani dizajn prikazuje tri limenke za pića, bez otisnutog teksta, bijele i crne boje, i da iz prikaza nije bilo moguće jasno odrediti jesu li limenke imale poklopac. Žalbeno vijeće s pravom je zaključilo da pri ocjeni ukupnog dojma ne treba uzeti u obzir konfiguraciju poklopca limenke, s obzirom na to da se pri usporedbi kao temelj mogu uzeti samo obilježja osporavanog dizajna koja su učinjena dostupnima.

- 88 U točki 32. pobijane odluke žalbeno vijeće s pravom je utvrdilo da svi uspoređeni dizajni prikazuju cilindričnu limenku s glatkim stijenkama koja je lagano svijena prema dnu i prema poklopcu, tako da je promjer dna i grla limenke nešto manji.
- 89 Žalbeno vijeće u točki 33. pobijane odluke smatralo je da su razlike u koncepciji grla i dna limenke na koje se tužitelj poziva u najboljem slučaju beznačajne i da ih nije moguće primijetiti golim okom. Smatra da, čak i da su uspoređeni dizajni bili različiti u koncepciji profila dna, te razlike ne bi utjecale na ukupan dojam.
- 90 U točki 34. pobijane odluke žalbeno vijeće smatralo je da razlike u proporcijama limenki na koje se pozvao tužitelj nisu primjetne i da se odnos između visine i širine u uspoređenim dizajnim čini otprilike jednakim. Smatralo je da, čak i kad bi upućeni korisnik primijetio razlike u proporcijama, one ne bi imale utjecaja na ukupan dojam. Osim toga, žalbeno vijeće smatralo je da prikaz osporavanog dizajna u trima veličinama ne dokazuje da postoji relevantna razlika jer je upućeni korisnik upoznat s uobičajenim obujmima limenki za pića i pri ukupnom dojmu ne pridaje važnost razlikama u njihovim veličinama.
- 91 Stoga je žalbeno vijeće u točki 35. pobijane odluke zaključilo da osporavani dizajn nema individualni karakter.
- 92 Predmetne ocjene i zaključak žalbenog vijeća nisu zahvaćeni pogreškom. Oni, među ostalim, nisu dovedeni u pitanje dvama prigovorima koje je iznio tužitelj.
- 93 Kada je riječ o prvom prigovoru (vidjeti gornju točku 73.), najprije valja pojasniti da relevantnu usporedbu ne predstavlja ona izvršena između triju limenki, dakako, različitih veličina (odnosno obujama) prikazanih u osporavanom dizajnu, nego ona izvršena između tih triju limenki i limenki prikazanih u ranijim dizajnim. Osim toga, valja istaknuti da se ta usporedba izvršava između ukupnog dojma koji ostavljaju tri limenke prikazane u osporavanom dizajnu i onog koji ostavljaju limenke prikazane u ranijim dizajnim i ne izvršava se između pojedinačnih obilježja. Osim toga, valja utvrditi da iz prikaza limenki koje se nalaze na osporavanom dizajnu ne proizlaze ni konkretne dimenzije ni obujmi, kao što je to, uostalom, žalbeno vijeće s pravom napomenulo u točki 37. pobijane odluke.
- 94 U tom kontekstu, prvi je tužiteljev prigovor bespredmetan jer, čak i pod pretpostavkom da se odnos između visine i širine u uspoređenim dizajnim ne čini otprilike jednakim, kao što je to žalbeno vijeće tvrdilo u točki 34. pobijane odluke, ta okolnost ne dokazuje da postoji razlika u ukupnom dojmu ostavljenom na upućenog korisnika. I samo žalbeno vijeće ističe bespredmetnost te argumentacije, tvrdeći u točki 34. pobijane odluke da, čak i kad bi upućeni korisnik primijetio razlike u proporcijama (tj. u odnosima između visine i širine), one ne bi imale utjecaja na ukupan dojam. Tu tvrdnju treba prihvatiti, vodeći osobito računa o razmatranjima žalbenog vijeća iz točaka 32. i 33. pobijane odluke, koja nisu zahvaćena pogreškom.
- 95 Drugi tužiteljev prigovor (vidjeti gornju točku 74.) također treba odbiti.
- 96 Naime, točku 34. pobijane odluke, u kojoj žalbeno vijeće tvrdi da je upućeni korisnik upoznat s uobičajenim obujmima limenki za pića i da pri ukupnom dojmu ne pridaje važnost razlikama u veličinama koje se na njih odnose, treba tumačiti u vezi s točkom 27. navedene odluke, u kojoj žalbeno vijeće tvrdi, a što nije osporeno, da obujam limenki za pića, koji određuje njihovu veličinu, obično ne premašuje 500 ml i da odgovara uobičajenim količinama koje se u trgovini koriste za prodaju pića. Nadalje, valja podsjetiti da je odlučujući kriterij za ocjenu individualnog karaktera osporavanog dizajna ukupan vizualni dojam koji ostavlja na upućenog korisnika u usporedbi s ukupnim vizualnim dojmom koji na njega ostavljaju raniji dizajni i da je taj ukupni dojam posljedica niza obilježja dizajna, a ne pojedinačnog obilježja.

- 97 U tom kontekstu, uzimajući u obzir pojašnjenja žalbenog vijeća iz točke 27. pobijane odluke, ali i ona iz njezinih točaka 32. i 33., treba odbiti drugi tužiteljev prigovor. Naime, iako, dakako, osoba koja puni pića u boce, koja u ovom slučaju predstavlja upućenog korisnika, pri obavljanju svoje djelatnosti vodi računa o veličini, odnosno o obujmu limenke, to uzimanje u obzir u ovom slučaju ne utječe na usporedbu ukupnih dojmova koje ostavljaju uspoređeni dizajni, imajući u vidu činjenicu da sve limenke imaju slična obilježja, kao što to proizlazi iz točaka 32. i 33. te odluke, te da su obujmi limenki (koji utječu na njihovu veličinu) u određenoj mjeri standardizirani, kao što to proizlazi iz točke 27. iste odluke.
- 98 Kako bi osporio razmatranja žalbenog vijeća iz točke 34. pobijane odluke, tužitelj se u bitnome oslanja na članak iz specijaliziranog časopisa. Prema njegovu mišljenju, taj članak upućuje na to da su prije nego što je uvedena „limenka *sleek*“, koja je prikazana u osporavanom dizajnu, postojale samo „standardne limenke“ i „limenke *slim*“ te da to uvođenje, dakle, predstavlja inovaciju. Navodi i da navedeni članak dokazuje i da veličina i oblik limenke imaju posebnu važnost za upućenog korisnika.
- 99 U članku o kojem je riječ opisuje se nastanak limenke „*sleek*“ i navodi se razlika između promjera te limenke i onoga limenki koje su već postojale na tržištu, odnosno „standardnih“ i limenki „*slim*“. Međutim, navedeni članak ne dovodi u pitanje razmatranje žalbenog vijeća iz točke 34. pobijane odluke prema kojem je upućeni korisnik upoznat s uobičajenim obujmima limenki za pića i pri ukupnom dojmu ne pridaje važnost razlikama u njihovim veličinama. Nadalje, iako taj članak stavlja naglasak na razliku u promjeru koji obilježava limenku „*sleek*“ u odnosu na „standardne“ i limenke „*slim*“, valja podsjetiti na bespredmetnost prvog tužiteljeva prigovora koji se odnosi na razliku u proporcijama uspoređenih limenki (vidjeti gornju točku 94.). Naime, čak i pod pretpostavkom da navedene limenke imaju različite promjere, što, naime, ne proizlazi iz njihova izgleda, ta okolnost ne dokazuje da postoji razlika u ukupnom dojmu koji se ostavlja na upućenog korisnika. Naposljetku, iako tužitelj u svojoj argumentaciji stavlja naglasak na narav „*sleek*“ limenki prikazanih u osporavanom dizajnu, ta narav ne proizlazi iz izgleda tih limenki i više odgovara zamisli čiji je cilj promocija, kao što to proizlazi i iz članka o kojem je riječ. Slijedi da ta narav „*sleek*“ limenke ne predstavlja ni obilježje koje bi moglo sudjelovati u stvaranju ukupnog dojma kod upućenog korisnika.
- 100 Na temelju prethodnih razmatranja, valja odbiti drugi dio ovog tužbenog razloga i, slijedom toga, tužbeni razlog u cijelosti. Posljedično, tužbu valja odbiti.

Troškovi

- 101 Sukladno članku 134. stavku 1. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Budući da tužitelj nije uspio u postupku, a da su EUIPO i intervenijent podnijeli zahtjev da mu se naloži snošenje troškova, valja mu naložiti snošenje troškova.
- 102 Osim toga, intervenijent je podnio zahtjev da se tužitelju naloži snošenje troškova koje je snosio u postupku pred Odjelom za poništaje i postupku pred žalbenim vijećem. U tom pogledu treba podsjetiti da se, sukladno članku 190. stavku 2. Poslovnika Općeg suda, nužni troškovi koji su strankama nastali pred žalbenim vijećem smatraju troškovima čiju je naknadu moguće tražiti. Međutim, to ne vrijedi i za troškove koje je snosio u cilju postupka pred Odjelom za poništaje (vidjeti u tom smislu presudu od 25. travnja 2013., Kućište ručnog sata, T-80/10, neobjavljenu, EU:T:2013:214, t. 164.). Stoga je intervenijentov zahtjev koji se odnosi na troškove koje je snosio u okviru postupka pred EUIPO-om moguće prihvatiti samo u pogledu nužnih troškova koje je snosio u cilju postupka pred žalbenim vijećem.

Slijedom navedenoga,

OPĆI SUD (prvo vijeće),

proglašava i presuđuje:

- 1) **Društvu Ball Beverage Packaging Europe Ltd dopušta se da kao tužitelj zamijeni društvo Ball Europe GmbH.**
- 2) **Tužba se odbija.**
- 3) **Društvu Ball Beverage Packaging Europe nalaže se snošenje troškova, uključujući i nužne troškove koje je društvo Crown Hellas Can SA snosilo u cilju postupka pred žalbenim vijećem Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).**

Kanninen

Buttigieg

Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 13. lipnja 2017.

Potpisi